Dosarul nr. 3-62/23
2-23171871-32-3-01122023

H O T Ă R Â R E

Dispozitivul hotărârii pronunțat la 19 martie 2024 or. Ialoveni
Cererea de apel depusă la 16 aprilie 2024
Hotărârea motivată redactată la 10 mai 2024

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanţa de judecată, compusă din:
Preşedintele şedinţei,
judecătorul specializat pentru examinarea
acțiunilor în contencios administrativ Diana Corlăteanu
Grefierii Irina Bolduratu și Sabina Mereacre

examinând în ședință de judecată publică, acțiunea în contencios administrativ inițiată de Ochișor Mihail împotriva Primăriei mun. Hîncești, terț Consiliul mun. Hîncești cu privire la emiterea actului administrativ individual favorabil, prin includerea sa în Lista persoanelor cu drept de atribuire a unui lot de teren pentru construcția casei de locuit individuale,

A C O N S T A T A T:

La 29 noiembrie 2023, prin intermediul oficiului poștal, Ochișor Mihail a depus la Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni acțiune în contencios administrativ împotriva Primăriei mun. Hîncești cu privire la emiterea actului administrativ individual favorabil, prin care să fie inclus în lista persoanelor cu drept de atribuire a unui lot de teren pentru construcția casei de locuit individuale.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, locuiește în mun. Hîncești, str. ***** împreună cu familia sa, ***** având la întreținere doi copii minori.

Ochișor Mihail a menționat că, în repetate rânduri s-a adresat autorității publice locale, și anume, Primăriei mun. Hîncești, solicitând acordarea unui lot de teren pentru construcția casei de locuit individuale necesare familiei sale.

A susținut că, pe parcursul anilor 2008 – 2023 a depus mai multe cereri, prin care a solicitat să-i fie atribuit un lot de teren pentru construcția casei de locuit

individuale, și anume, cererea nr. 451 din 2008, cererea din 31 ianuarie 2022, cererea repetată din 7 martie 2022 și demersul din 6 septembrie 2023.

A menționat că, dreptul la petiționare este unul dintre drepturile fundamentale ale omului, care cuprinde dreptul persoanei de a se adresa autorităților publice cu o cerere, propunere sau plângere scrisă, numită petiție și obligă autoritățile să soluționeze petiția în modul și în termenele stabilite de lege.

Reclamantul a relatat că, la 26 aprilie 2023 a primit răspunsul Primăriei mun. Hîncești nr. 02/1-37/428-26.04.2023, prin care i s-a comunicat că în baza Planului general urbanistic și multiplelor cereri înaintate se elaborează un Regulament cadru.

Totodată a precizat că, prima cerere privind atribuirea unui lot de teren pentru construcția casei de locuit individuale a depus-o la Primăria mun. Hîncești în anul 2008, trecând 15 ani.

A mai susținut că, Primăria mun. Hîncești prin decizia nr. 10/1 din 8 februarie 2022 a atribuit loturi de teren pentru construcția caselor de locuit familiilor nou formate.

Așadar, consideră reclamantul că, prin inacțiunile autorității publice locale i-a fost încălcat dreptul de a beneficia de un lot de teren pentru construcția casei de locuit individuale, fiind nevoit în aceste condiții să locuiască împreună cu familia sa în chirie ani la rând.

În drept, reclamantul și-a motivat acțiunea prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, Codului de procedură civilă și Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 6 decembrie 2023 a fost atras în proces în calitate de terț, Consiliul mun. Hîncești, iar pentru examinarea chestiunii admisibilității acțiunii și pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, asigurarea examinării juste și cu celeritate a cauzei, s-a acordat pârâtului și terțului un termen de 15 zile din data recepționării încheierii, pentru prezentarea referințelor pe marginea admisibilității și temeiniciei acțiunii în contencios administrativ, cu prezentarea probelor relevante. (f.d. 19-22)

Prin referința din 10 ianuarie 2024, depusă prin e-mail, și ulterior, la 5 martie 2024, depusă prin intermediul oficiului poștal, Primăria mun. Hîncești a pledat pentru declararea ca inadmisibilă a acțiunii depuse de Ochișor Mihail, din motiv că nu a fost respectată procedura prealabilă, precum și că reclamantul a omis să probeze mărimea prejudiciului cauzat, în sensul art. 17 Cod administrativ. (f.d. 63-65)

De asemenea, pârâtul s-a expus asupra netemeiniciei acțiunii depuse de Ochișor Mihail.

În acest sens, autoritatea publică pârâtă a indicat că, în competențele acestea nu intră atribuții care ar permite satisfacerea pretențiilor reclamantului din acțiune, or, art. 14 din Legea nr. 436 privind administrația publică locală, prevede că, consiliile locale administrează bunurile domeniul public și ale celui privat ale satului (comunei), orașului (municipiului).

Fiind prezent în ședința de judecată, Ochișor Mihail a susținut acțiunea în sensul în care a fost formulată, solicitând admiterea integrală a acesteia.

În cadrul ședinței de judecată reprezentantul Primăriei mun. Hîncești, Bulat Nicolae a pledat pentru respingerea acțiunii din motivele de fapt și de drept expuse în referință.

Terțul, Consiliul mun. Hîncești fiind citat despre data, ora și locul ședinței de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței de judecată motivele neprezentării sale din care considerent, instanța de judecată a dispus examinarea acțiunii în lipsa terțului citat legal. (f.d. 24)

Exercitând controlul judecătoresc al acțiunilor întreprinse de autoritatea publică locală din perspectiva argumentelor reclamantului și pârâtului, în limitele obiectului acțiunii și cercetând din oficiu situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecății, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea este admisibilă, dar pasibilă respingerii, din următoarele aspecte ce succed.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Art. 207 alin. (1) Cod administrativ, reglementează că instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de j0udecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite

condițiile prevăzute la art.208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ: I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului, sau ca rezultat a nesoluționării în termen a unei cereri; II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ; III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ; IV. respectarea procedurii prealabile; V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii; VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

În accepțiunea art. 206 al Codului administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Astfel, se denotă că, reclamantul a formulat o acțiune în obligare.

La 31 ianuarie 2022, Ochișor Mihail s-a adresat cu cerere Primăriei mun. Hîncești, prin care **a solicitat acordarea lotului de teren pentru construcția casei individuale necesare familiei sale, în componența căreia sunt 4 persoane**. Totodată, a informat autoritatea publică despre faptul că, o cerere similare a fost depusă și în anul 2008, înregistrată în Registrul de intrare a corespondenței cu nr. 451. (f.d. 12, 73 dosar administrativ)

Prin demersul înregistrat la Primăria mun. Hîncești nr. 02/1-36/1500 din 7 septembrie 2023, Mihail Ochișor s-a adresat repetat Primăriei mun. Hîncești, solicitând atribuirea unui lot de teren pentru construcția casei individuale și informarea în modul prevăzut de legislație. (f.d. 69, dosar administrativ)

Prin răspunsurile nr. 02/1-37/428 din 26 aprilie 2023 (f.d. 15) și nr. 02/1-37/1090 din 29 septembrie 2023, Primăria mun. Hîncești l-a informat pe Ochișor Mihail despre faptul că, conform Planului General Urbanistic și multiplelor cereri înaintate de la cetățeni privind atribuirea familiilor nou-formate sectoare de teren din rezerva intravilanului pentru construcția caselor de locuit individuale, la etapa actuală, Primăria elaborează un proiect a unui sector planificat zonei locuințelor individuale, ca ulterior să fie atribuite sectoare de teren familiilor nou-formate, în ordinea înscrierilor din Registrul. De asemenea, s-a menționat că, la finele realizării proiectului, v-a fi elaborat un Regulament care v-a reglementa ordinea și modul de atribuire a acestor sectoare de teren, cu publicarea ulterioară a acestuia pe site-ul oficial al Primăriei. (f.d. 74, dosar administrativ)

Iar la 29 noiembrie 2023, Ochișor Mihail a depus la Judecătoria Hîncești acțiune în contencios administrativ împotriva Primăriei mun. Hîncești cu privire la emiterea actului administrativ individual favorabil, prin care să fie inclus în lista persoanelor cu drept de atribuire a unui lot de teren pentru construcția casei de locuit individuale.

În accepțiunea art. 162 alin. (1) – (3) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluționează petiția în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul sau emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 165 alin. (1) – (3) Cod administrativ, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției. Daca autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiției.

În accepțiunea art. 209 alin. (1) – (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori

este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Prin urmare, instanța de judecată conchide asupra admisibilității acțiunii depuse de Ochișor Mihail, or, omisiunea autorității publice de a indica în decizia cu privire la cererea prealabilă a căilor de atac, oferă petiționarului dreptul de a înainta acțiune în contencios administrativ în termen de un an de la comunicarea sau notificarea deciziei respective.

Totodată, instanța de judecată va concluziona asupra netemeiniciei pretențiilor formulate de reclamant.

În conformitate cu art. 2 alin. (2) Cod administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Conform art. 5, 6, 7, 10, 17, 21 și 36 ale Codului administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

Autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public. Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Instanța de judecată competentă să soluţioneze acţiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremaţiei dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile şi libertăţile lui sunt considerate valori supreme și sunt garantate de stat.

Instanțele de judecată competente aplică principiul supremaţiei dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Art. 93 Cod administrativ, stipulează că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin.(1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Norma consacrată la art. 189 alin. (1) Cod administrativ, stabilește că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În concordanță cu art. 218 Cod administrativ, examinarea și soluționarea în fond a acțiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii: a) examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în şedinţă publică, iar în cazuri de excepţie stabilite de lege – în şedinţă închisă. Participanţii la proces se citează; în citaţie se comunică locul, data şi ora şedinţei. Dacă participanţii la proces convin de comun acord, examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă; b) instanţa de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acţiunii în contencios administrativ, numai dacă participanţii la proces justifică şi probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanţă; c) participanţii la proces care s-au prezentat cel puţin o dată în şedinţa de judecată pe parcursul examinării acţiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acţiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citaţiei pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară; d) neprezentarea la şedinţa de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanţilor şi/sau a reprezentanţilor lor nu împiedică soluţionarea acţiunii în contenciosul administrativ.

În consonanță cu art. 219 Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt.

Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

În acord cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În condițiile art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În baza art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Din materialele cauzei instanța de judecată a stabilit cu certitudine că, Ochișor Mihail este tatăl copiilor *****. (f.d. 10-11)

Este cert că, certificatele anexate la materialele cauzei (f.d. 6-8), atestă că Ochișor Mihail beneficiază de alocație lunare pentru persoane cu dizabilități.

Iar din conținutul Registrului pentru înregistrarea cererilor pentru loturi pentru construcția caselor individuale din cadrul Primăriei mun. Hîncești, instanța de

judecată a reținut că, la pct. 451 figurează Ochișor Mihail, data depunerii cererii – 8 aprilie 2008. (f.d. 71-72, dosar administrativ)

Conform Notei informative întocmită de specialistul pentru reglementarea regimului proprietății funciare a mun. Hîncești, s-a indicat că cererile depuse de Ochișor Mihail nu pot fi satisfăcute pozitiv, din motiv că, Primăria mun. Hîncești nu dispune de terenuri pentru loturi pentru construcția caselor de locuit individuale. (f.d. 70)

Cu titlul de cadrul legal relevant speței instanța de judecată remarcă prevederile art. 3 din Codul funciar potrivit cărora, terenurile în Republica Moldova pot fi în proprietate publică și privată. Statul ocrotește în egală măsură ambele tipuri de proprietate. Raporturile de proprietate asupra pământului se stabilesc de legislație.

În accepțiunea art. 6 din Codul funciar, funcția de atribuire și de înstrăinare a terenurilor, de autentificare a dreptului deținătorilor de terenuri o au numai organele administrației de stat. Autoritățile administrației publice locale constituie comisii funciare din consilieri ai consiliilor locale, specialiști ai organelor de stat pentru reglementarea regimului proprietății funciare și ai organelor de privatizare reprezentanți ai întreprinderilor agricole și din locuitori ai unității administrativ teritoriale respective. Funcțiile acestor comisii se stabilesc în regulamentul elaborat de Guvern.

În acord cu art. 9 al Codului funciar, **de competența consiliilor raionale și municipale țin repartizarea și retragerea terenurilor, în modul stabilit de lege**.

În corespundere cu art. 11 din Codul funciar, **autoritățile administrației publice locale atribuie cetățenilor terenuri fără plată, eliberându-le titluri de proprietate atribuie familiilor nou-formate sectoare de teren din rezerva intravilanului până la epuizarea acesteia pentru construcția caselor de locuit, anexelor gospodărești și grădini: în orașe - de la 0,04 până la 0,07 hectare, în localități rurale - până la 0,12 hectare.** Dimensiunile concrete ale sectoarelor de teren se stabilesc de către autoritățile administrației publice locale.

În acord cu art. 42 Cod funciar, terenurile din intravilan se află în administrarea autorităților administrației publice locale, iar din municipii – în proprietate municipală.

Totodată, conform art. 9 alin. (1) și (3) lit. b) din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr.121-XVI din 04.05.2007, **împuternicirile de proprietar al patrimoniului unității administrativ-teritoriale sunt exercitate de consiliul local în numele unității administrativ-teritoriale.**

Conform art. 10 alin. (8) lit. c) din aceeași Lege, nu se permite înstrăinarea cu titlu gratuit sau darea în comodat persoanelor fizice sau persoanelor juridice cu capital privat a bunurilor domeniului privat al statului sau al unității administrativ

teritoriale, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri reprezintă terenuri care se atribuie persoanelor fizice pentru construcția de case individuale, în conformitate cu legea.

În conformitate cu art. 14 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi stabilite la art.4 al Legii privind descentralizarea administrativă, **consiliul local** realizează următoarele competențe: **decide atribuirea şi schimbarea destinației terenurilor proprietate a satului (comunei), orașului (municipiului), după caz, în condițiile legii.**

Iar în accepțiunea art. 40 alin. (2) lit. a) – i) din Legea citată supra, Primăria, ca structură funcțională, are următoarele atribuții: **a) întocmește proiecte de decizii ale consiliului local și proiecte de dispoziții ale primarului; b) aduce la cunoștință publică deciziile consiliului și dispozițiile normative ale primarului;** c) colectează și prezintă primarului informații pentru raportul anual privind starea economică și socială a satului (comunei), orașului (municipiului); d) prezintă primarului, în comun cu serviciile publice, informații despre funcționarea acestora, precum și a întreprinderilor municipale create de consiliul local; e) supraveghează executarea măsurilor dispuse de primar atât în cadrul primăriei, cît şi în teritoriul administrat; f) contribuie la elaborarea proiectului de buget al unității administrativ-teritoriale pentru următorul an bugetar şi a proiectelor de modificare a bugetului, care urmează să fie prezentate de primar spre examinare consiliului local; g) asigură executarea bugetului unității administrativ-teritoriale, în conformitate cu deciziile consiliului local, şi respectarea prevederilor legale; h) întocmește rapoarte periodice şi anuale privind executarea bugetului local; i) asistă secretarul consiliului local în îndeplinirea atribuțiilor lui conform legii.

În circumstanțele de fapt stabilite, sub auspiciul normelor de drept enunțate, instanța de judecată conchide asupra netemeiniciei acțiunii depuse de Ochișor Mihail, or, după cum rezultă din materialele dosarului administrativ prezentat instanței de judecată de Primăria mun. Hîncești, **având ca bază cererea din 8 aprilie 2008, Ochișor Mihail a fost înscris în Registrul pentru înregistrarea cererilor pentru loturi, în vederea construcției caselor individuale, fiind cu n/o 451**. (f.d. 71-73)

Mai mult, din conținutul răspunsului Primăriei mun. Hîncești nr. 02/1-37/1090 din 29 septembrie 2023 rezultă că, Primăria mun. Hîncești nu a dezaprobat atribuirea unui sector de teren fără plată familiei Ochișor, dar a informat petiționarul că, conform Planului General Urbanistic și multiplelor cereri înaintate de la cetățeni privind atribuirea familiilor nou-formate a sectoarelor de teren din rezerva intravilanului pentru construcția caselor de locuit individuale, la etapa actuală, Primăria elaborează un proiect a unui sector planificat zonei

locuințelor individuale, ca ulterior să fie atribuite sectoare de teren familiilor nou-formate, **în ordinea înscrierilor din Registrul.** (f.d. 74, dosar administrativ)

Respectiv, în baza raționamentelor expuse, instanța de judecată conchide că, autoritatea publică locală la examinarea cererii familiei Ochișor s-a ghidat exclusiv de Legea privind administrația publică locală și Codul funciar. Or, autoritatea publică locală, beneficiind prin prisma legii de autonomie decizională, justificat l-a informat pe petiționar despre faptul că, cererea acestuia la momentul actual nu poate fi satisfăcută pozitiv din motiv că la ziua examinării cererii, Primăria mun. Hîncești nu dispune de terenuri pentru construcția caselor de locuit individuale. (f.d. 70)

În context, sunt relevante și prevederile art. 16 alin. (1) și (2) Cod administrativ, care prevede că, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Prin urmare, emiterea actului administrativ în baza dreptului discreționar presupune rezistența unui test legal în persoana autorității publice: - autorității publice i se oferă discreție pentru a decide indiferent dacă ar trebui să acționeze sau nu într-un caz specific, ceea ce înseamnă testul de selecție a măsurii; - la discreția autorității publice, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz. Astfel, potrivit testului respectiv autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură.

Conform art. 137 alin. (1), (2), (3) Cod administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Prin urmare, instanța de judecată conchide că autoritatea publică la examinarea cererii lui Ochișor Mihail a acționat cu bună-credință în limitele legale stabilite și cu respectarea scopului acordat prin lege.

Suplimentar, urmează a se reține că, prin cererile depuse, Ochișor Mihail solicită acordarea lotului de teren pentru construcția casei de locuit individuale necesare familiei lui (f.d. 12, 17, 73), însă înaintând acțiune în instanța de judecată, a solicitat emiterea actului administrativ individual, prin care să fie inclus în Lista persoanelor cu drept de atribuire a unui lot de teren pentru construcția casei individuale.

Or, din materialul probator al cauzei rezultă că, Ochișor Mihail este inclus Lista persoanelor cu drept de atribuire a unui lot de teren pentru construcția casei individuale, fapt confirmat prin extrasul din Registrul pentru înregistrarea cererilor pentru atribuirea loturilor pentru construcția casei individuale. (f.d. 71-72)

Astfel, este evident că, autoritatea publică locală, nu poate în mod repetat să includă în Listă, familia Ochișor pentru atribuirea unui lot de teren pentru construcția casei de locuit individuale, însă autoritatea conform ordinii stabilite urmează să identifice și să atribuie familiilor nou formate, loturi de teren pentru construcția casei de locuit individuale.

Aderent, reclamantul a fost informat că, conform Planului General Urbanistic și multiplelor cereri înaintate de la cetățeni privind atribuirea familiilor nou-formate sectoare de teren din rezerva intravilanului pentru construcția caselor de locuit individuale, la etapa actuală, Primăria elaborează un proiect a unui sector planificat zonei locuințelor individuale, ca ulterior să fie atribuite sectoare de teren familiilor nou-formate, **în ordinea înscrierilor din Registrul**. De asemenea, s-a menționat că, la finele realizării proiectului, v-a fi elaborat un Regulament care v-a reglementa ordinea și modul de atribuire a acestor sectoare de teren, cu publicarea ulterioară a acestuia pe site-ul oficial al Primăriei.

Pe cale de consecință, se va nota că, Ochișor Mihail, urma să se adreseze cu cerere autorității publice locale competente, la caz consiliul local, prin care să solicite atribuirea unui lot de teren pentru construcția casei de locuit individuale, dar nu către Primăria mun. Hîncești, aceasta deoarece ultima în sensul Legii nr. 436, nu deține competență decizională în acest sens.

Reieșind din circumstanțele de fapt constatate supra, coroborate cu normele de drept relevante situației din speță și având în susținere art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, instanța de judecată consideră necesar a respinge acțiunea inițiată de Ochișor Mihail, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 219, 224 alin.(1) lit. f), 225, 226, 229, 232 ale Codului administrativ, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge acțiunea în contencios administrativ inițiată de Ochișor Mihail împotriva Primăriei mun. Hîncești, terț Consiliul mun. Hîncești cu privire la emiterea actului administrativ individual favorabil, prin includerea sa în Lista persoanelor cu drept de atribuire a unui lot de teren pentru construcția casei de locuit individuale, ca fiind neîntemeiată.

Se explică părților că instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă participanții la proces, în termen de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului

hotărârii, solicită în mod expres acest lucru. Termenul de 15 zile este un termen de decădere.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Președintele ședinței,
judecătorul specializat pentru examinarea
acțiunilor în contencios administrativ Diana Corlăteanu